Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 23ης Φεβρουαρίου 2016*

«Κρατικές ενισχύσεις — Διάσωση προβληματικών επιχειρήσεων — Ενίσχυση υπό μορφή κρατικής εγγύησης — Απόφαση με την οποία κηρύσσεται η ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά — Μη κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας — Σοβαρές δυσχέρειες — Διαδικαστικά δικαιώματα των ενδιαφερομένων»

Στην υπόθεση T-79/14,

Secop GmbH, με έδρα το Flensburg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους U. Schnelle και C. Aufdermauer, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την L. Armati και τους T. Maxian Rusche και R. Sauer,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως C(2013) 9119 τελικό της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.37640 – Ενίσχυση για τη διάσωση της ACC Compressors SpA – Ιταλία,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, I. Pelikánová (εισηγήτρια) και E. Buttigieg, δικαστές,

γραμματέας: K. Andová, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Σεπτεμβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η ACC Compressors SpA είναι εταιρία η οποία δραστηριοποιείται από το 1960 στην παραγωγή και εμπορία συμπιεστών για ψυγεία οικιακής χρήσεως. Είναι θυγατρική εταιρία ανήκουσα κατά 100 % στην Household Compressors Holding SpA (HCH), η οποία λειτουργεί μόνον ως εταιρία συμμετοχών και δεν έχει παραγωγική δραστηριότητα. Η ACC Compressors είχε αρχικώς στην κατοχή της το 100 % του κεφαλαίου της ACC Austria GmbH και, μέσω της τελευταίας αυτής εταιρίας, το 100 % του κεφαλαίου της ACC Germany GmbH και της ACC USA LLC.

2 Το 2012, ο όμιλος ACC αντιμετώπισε οικονομικές δυσχέρειες. Τον Οκτώβριο του 2012 κινήθηκε κατά της ACC Germany διαδικασία αφερεγγυότητας. Στις 20 Δεκεμβρίου 2012 κινήθηκε κατά της ACC Austria διαδικασία αφερεγγυότητας. Η ACC Compressors κηρύχθηκε σε πτώχευση στις 28 Ιουνίου 2013 και τέθηκε υπό έκτακτη διαχείριση στις 27 Αυγούστου 2013. Η HCH κηρύχθηκε σε πτώχευση στις 12 Οκτωβρίου 2013.

3 Στις 20 Απριλίου 2013, κατόπιν προσκλήσεως υποβολής προσφορών δημοσιευθείσας στο πλαίσιο της διαδικασίας πτωχεύσεως της ACC Austria, υπογράφηκε σύμβαση αγοράς των στοιχείων του ενεργητικού της ACC Austria μεταξύ της Secop Kompressoren GmbH, θυγατρικής της προσφεύγουσας, Secop GmbH, η οποία σήμερα έχει την επωνυμία Secop Austria GmbH, και των δικαστικών διαχειριστών της ACC Austria. Η σύμβαση αυτή συνήφθη υπό την αναβλητική αίρεση της διαπιστώσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί του συμβατού της συναλλαγής με την εσωτερική αγορά.

4 Στις 5 Νοεμβρίου 2013, η Ιταλική Δημοκρατία κοινοποίησε στην Επιτροπή ενίσχυση διασώσεως υπέρ της ACC Compressors.

5 Το κοινοποιηθέν μέτρο συνίστατο σε κρατική εγγύηση έξι μηνών για τις πιστώσεις που προορίζονταν για την κάλυψη αναγκών ρευστότητας συνολικού ποσού 13,6 εκατομμυρίων ευρώ. Η εγγύηση αυτή θα καθιστούσε δυνατή τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της ACC Compressors εν αναμονή της προετοιμασίας σχεδίου αναδιαρθρώσεως ή εκκαθαρίσεως.

6 Με απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβάλει αντιρρήσεις όσον αφορά την κτήση των στοιχείων του ενεργητικού της ACC Austria από τη νυν εταιρία Secop Austria (στο εξής: απόφαση για τη συγκέντρωση), επικυρώνοντας έτσι τη συναφθείσα στις 20 Απριλίου 2013 σύμβαση.

7 Στις 18 Δεκεμβρίου 2013, με την απόφασή της C(2013) 9119 τελικό, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.37640 – Ενίσχυση για τη διάσωση της ACC Compressors SpA – Ιταλία (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), η Επιτροπή αποφάσισε να μην προβάλει αντιρρήσεις κατά του κοινοποιηθέντος μέτρου. Ειδικότερα, έκρινε ότι το κοινοποιηθέν μέτρο συνιστά μεν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, αλλά πληροί τις προϋποθέσεις για να κριθεί συμβατό με την εσωτερική αγορά ως ενίσχυση για τη διάσωση προβληματικής επιχειρήσεως.

8 Η απόκτηση των στοιχείων του ενεργητικού της ACC Austria από τη Secop Austria αφορούσε, μεταξύ άλλων, διπλώματα ευρεσιτεχνίας τα οποία χρησιμοποιούσε μέχρι τότε και η ACC Compressors για τη δική της παραγωγή συμπιεστών. Δύο ένδικες διαφορές αφορώσες τα εν λόγω διπλώματα ευρεσιτεχνίας (στο εξής: επίμαχα διπλώματα ευρεσιτεχνίας) εκκρεμούν ενώπιον γερμανικού και ιταλικού δικαστηρίου μεταξύ του ομίλου Secop και του ομίλου ACC, οι οποίοι διαφωνούν ειδικότερα ως προς το κατά πόσον συνήψαν νομοτύπως συμφωνία για χορήγηση άδειας εκμεταλλεύσεως (στο εξής: διαφορά για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας).

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

9 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 5 Φεβρουαρίου 2014, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

10 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας του άρθρου 64 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, κάλεσε τους διαδίκους να απαντήσουν εγγράφως σε ερωτήσεις. Οι διάδικοι απάντησαν εντός της ταχθείσας από το Γενικό Δικαστήριο προθεσμίας.

11 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 8ης Σεπτεμβρίου 2015.

12 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

13 Κατόπιν τροποποιήσεως των αιτημάτων της με το υπόμνημα ανταπαντήσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

14 Προς στήριξη του ακυρωτικού της αιτήματος, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους αφορώντες, ο πρώτος, παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, μη τήρηση ουσιωδών τύπων και ελλιπή αιτιολογία, ο δεύτερος, παραβίαση των Συνθηκών και, ο τρίτος, κατάχρηση εξουσίας.

15 Στο πλαίσιο των απαντήσεών της στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα ανέφερε, αφενός, ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να νοηθεί ως αντλούμενος από ελλιπή εξέταση, κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ L 83, σ. 1).

16 Η προσφεύγουσα ανέφερε, αφετέρου, ότι ο τρίτος λόγος πρέπει να νοηθεί ως αντλούμενος από πλάνη εκτιμήσεως, καθόσον η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της ουσιώδη στοιχεία της υποθέσεως των οποίων είχε γνώση ή όφειλε να έχει γνώση. Επιπλέον, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι δεν είχε αντίρρηση να εξετασθούν από κοινού ο πρώτος και ο τρίτος λόγος, όπως αναδιατυπώθηκαν.

17 Επομένως, με τον τρόπο αυτό θα εξετασθούν κατωτέρω οι προβληθέντες από την προσφεύγουσα λόγοι.

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αφορά παραβίαση των Συνθηκών

18 Ο δεύτερος λόγος υποδιαιρείται σε τρία σκέλη τα οποία αφορούν παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ, παράβαση του άρθρου 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ και παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, αντιστοίχως.

19 Κατ' αρχάς, το πρώτο και το δεύτερο σκέλος πρέπει να εξετασθούν από κοινού. Συγκεκριμένα, τα δύο αυτά σκέλη έχουν κατ' ουσίαν ως αντικείμενο την επί της ουσίας αμφισβήτηση της αποφάσεως της Επιτροπής να μην κινήσει την επίσημη διαδικασία έρευνας.

Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου, τα οποία αφορούν παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ και του άρθρου 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ

20 Η προσφεύγουσα διατείνεται, κατ' ουσίαν, ότι κακώς η Επιτροπή έκρινε την επίμαχη ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά και δεν κίνησε την επίσημη διαδικασία έρευνας.

21 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

– Υπόμνηση της σχετικής νομολογίας

22 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι η Επιτροπή υποχρεούται να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως ιδίως αν, υπό το πρίσμα των στοιχείων που προκύπτουν κατά την προκαταρκτική εξέταση, εξακολουθεί να αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες όσον αφορά την εκτίμηση του επίμαχου μέτρου. Η υποχρέωση αυτή απορρέει ευθέως από το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, όπως αυτό έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία, και επιβεβαιώνεται ρητώς από τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 4, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, οσάκις η Επιτροπή διαπιστώνει, μετά από προκαταρκτική εξέταση, ότι το επίμαχο μέτρο εγείρει αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητά του (βλ., συναφώς, απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 2008, BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-289/03, Συλλογή, EU:T:2008:29, σκέψη 328).

23 Συγκεκριμένα, κατά πάγια νομολογία, η διαδικασία του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ καθίσταται απαραίτητη αφ' ης στιγμής η Επιτροπή αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες προκειμένου να εκτιμήσει αν ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν μπορεί να αρκεστεί στην προκαταρκτική εξέταση του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ προκειμένου να λάβει ευνοϊκή απόφαση υπέρ συγκεκριμένου κρατικού μέτρου, παρά μόνον αν είναι σε θέση να διαμορφώσει την πεποίθηση, μετά από μια πρώτη εξέταση, είτε ότι το επίμαχο μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ είτε ότι, αν χαρακτηριστεί ενίσχυση, είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά. Αντιθέτως, αν, από την πρώτη αυτή εξέταση, η Επιτροπή σχηματίσει αντίθετη γνώμη ή δεν μπορέσει να υπερβεί όλες τις δυσχέρειες που ανέκυψαν κατά την κρίση του συμβατού της εν λόγω ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά, τότε οφείλει να συγκεντρώσει όλες τις αναγκαίες γνώμες και να κινήσει προς τον σκοπό αυτό τη διαδικασία του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (αποφάσεις της 15ης Ιουνίου 1993, Matra κατά Επιτροπής, C-225/91, Συλλογή, EU:C:1993:239, σκέψη 33· της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, Συλλογή, EU:C:1998:154, σκέψη 39, και BUPA κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 22 ανωτέρω, EU:T:2008:29, σκέψη 329).

24 Επομένως, στην Επιτροπή εναπόκειται να καθορίσει, ανάλογα με τα πραγματικά και νομικά στοιχεία της συγκεκριμένης υποθέσεως, αν οι δυσχέρειες που αντιμετωπίζει κατά την έρευνα του συμβατού της ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά καθιστούν απαραίτητη την κίνηση της διαδικασίας αυτής (απόφαση της 19ης Μαΐου 1993, Cook κατά Επιτροπής, C-198/91, Συλλογή, EU:C:1993:197, σκέψη 30). Η εκτίμηση αυτή πρέπει να πληροί τρεις προϋποθέσεις.

25 Πρώτον, το άρθρο 108 ΣΛΕΕ περιορίζει την εξουσία της Επιτροπής να αποφαίνεται επί του συμβατού ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά μετά το πέρας της προκαταρκτικής διαδικασίας εξετάσεως μόνο στα μέτρα που δεν δημιουργούν σοβαρές δυσχέρειες, οπότε το κριτήριο αυτό αποκτά αποκλειστικό χαρακτήρα. Πράγματι, η Επιτροπή δεν μπορεί να αρνηθεί την κίνηση της επίσημης διαδικασίας έρευνας επικαλούμενη άλλες περιστάσεις, όπως το συμφέρον τρίτων, λόγους που ανάγονται στην οικονομία της διαδικασίας ή άλλο λόγο διοικητικής διευκολύνσεως (απόφαση της 15ης Μαρτίου 2001, Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, T-73/98, Συλλογή, EU:T:2001:94, σκέψη 44).

26 Δεύτερον, όταν προσκρούει σε σοβαρές δυσχέρειες, η Επιτροπή οφείλει να κινήσει την επίσημη διαδικασία και δεν διαθέτει συναφώς διακριτική ευχέρεια. Καίτοι έχει δεσμία αρμοδιότητα όσον αφορά την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας αυτής, η Επιτροπή διαθέτει πάντως κάποιο περιθώριο εκτιμήσεως κατά την έρευνα και την εξέταση των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως προκειμένου να καθορίσει αν αυτές δημιουργούν σοβαρές δυσχέρειες. Σύμφωνα με τον σκοπό του άρθρου 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ και με το καθήκον χρηστής διοικήσεως που υπέχει, η Επιτροπή μπορεί, μεταξύ άλλων, να ξεκινήσει διάλογο με το κράτος που προέβη στην κοινοποίηση ή με τρίτους προκειμένου να υπερβεί, κατά την προκαταρκτική διαδικασία, δυσχέρειες που ενδεχομένως αντιμετωπίζει (απόφαση Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2001:94, σκέψη 45).

27 Τρίτον η έννοια των «σοβαρών δυσχερειών» έχει αντικειμενικό χαρακτήρα. Η ύπαρξη των δυσχερειών αυτών πρέπει να αναζητηθεί τόσο στις συνθήκες εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως όσο και στο περιεχόμενό της, κατά τρόπον αντικειμενικό, συγκρίνοντας τις αιτιολογικές σκέψεις της αποφάσεως με τα στοιχεία τα οποία διέθετε η Επιτροπή όταν αποφάνθηκε επί του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά (βλ. απόφαση Prayon-Rupel κατά Επιτροπής, σκέψη 25 ανωτέρω, EU:T:2001:94, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

28 Εν προκειμένω, η Επιτροπή έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι η επίμαχη ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά καθόσον συνάδει με το άρθρο 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ′, ΣΛΕΕ και τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις για τη διάσωση και την αναδιάρθρωση προβληματικών επιχειρήσεων (ΕΕ 2004, C 244, σ. 2, στο εξής: κατευθυντήριες γραμμές).

29 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το άρθρο 107, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ απονέμει στην Επιτροπή ευρεία διακριτική ευχέρεια προκειμένου να επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων κατ' εξαίρεση της γενικής απαγορεύσεως της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου, στο μέτρο που κατά την εκτίμηση, στις περιπτώσεις αυτές, του αν μια κρατική ενίσχυση είναι ή όχι συμβατή προς την εσωτερική αγορά ανακύπτουν προβλήματα για την επίλυση των οποίων απαιτείται να λαμβάνονται υπόψη και να εκτιμώνται σύνθετα γεγονότα και περιστάσεις οικονομικού χαρακτήρα. Επομένως, ο έλεγχος τον οποίο ασκεί ο δικαστής της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει, συναφώς, να περιορίζεται στην εξακρίβωση της τηρήσεως των κανόνων διαδικασίας και αιτιολογίας, καθώς και στην εξακρίβωση της ουσιαστικής ακρίβειας των πραγματικών περιστατικών και της ελλείψεως προδήλου πλάνης εκτιμήσεως και καταχρήσεως εξουσίας. Κατά συνέπεια, δεν εναπόκειται στον δικαστή της Ένωσης να υποκαταστήσει την Επιτροπή στην οικονομική της εκτίμηση. Η Επιτροπή μπορεί να αυτοδεσμεύεται για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειάς της, με την έκδοση πράξεων προσανατολισμού όπως οι κατευθυντήριες γραμμές, εφόσον αυτές περιέχουν ενδεικτικούς κανόνες ως προς τον προσανατολισμό που πρέπει να ακολουθεί το εν λόγω όργανο και εφόσον δεν αποκλίνουν από τους κανόνες της Συνθήκης. Στο πλαίσιο αυτό, στον δικαστή της Ένωσης εναπόκειται να εξακριβώσει αν τηρήθηκαν οι αυτοδεσμεύσεις της Επιτροπής (απόφαση της 30ής Ιανουαρίου 2002, Keller και Keller Meccanica κατά Επιτροπής, T-35/99, Συλλογή, EU:T:2002:19, σκέψη 77· βλ., επίσης, συναφώς, απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 2004, Kronofrance κατά Επιτροπής, T-27/02, Συλλογή, EU:T:2004:348, σκέψη 79 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

– Επί της προβαλλόμενης ιδιότητας της ACC Compressors ως νέας επιχειρήσεως

30 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατόπιν της πωλήσεως των στοιχείων του ενεργητικού της ACC Austria, τα επίμαχα διπλώματα ευρεσιτεχνίας δεν μπορούσαν πλέον να χρησιμοποιηθούν από την ACC Compressors, η οποία έπρεπε, επομένως, να θεωρηθεί ως επιχείρηση δημιουργηθείσα από την εκκαθάριση προϋφιστάμενης επιχειρήσεως και, ως εκ τούτου, ως νεοσύστατη επιχείρηση, κατά την έννοια του σημείου 12 των κατευθυντηρίων γραμμών. Πράγματι, εφόσον δεν μπορούσε να χρησιμοποιήσει τα επίμαχα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, η ACC Compressors δεν διέθετε επαρκώς αναπτυχθείσες δομές για να καταστεί επιλέξιμη σε ενίσχυση διασώσεως και, ειδικότερα, δεν μπορούσε να εξομοιωθεί με την ομώνυμη επιχείρηση η οποία κατασκεύαζε συμπιεστές από το 1960.

31 Το σημείο 12 των κατευθυντηρίων γραμμών έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς των παρουσών κατευθυντηρίων γραμμών, μία νεοσύστατη επιχείρηση δεν είναι επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης, ακόμη και αν η αρχική της χρηματοοικονομική θέση είναι επισφαλής. Αυτό ισχύει, για παράδειγμα, όταν μια νέα επιχείρηση προκύπτει από εκκαθάριση προϋπάρχουσας επιχείρησης ή από ανάληψη μόνο του ενεργητικού της. Μια επιχείρηση καταρχήν θεωρείται νεοσύστατη για τα πρώτα τρία έτη μετά την έναρξη λειτουργίας στο σχετικό τομέα δραστηριοτήτων. Μόνο μετά από την παρέλευση αυτής της περιόδου καθίσταται επιλέξιμη για ενισχύσεις διάσωσης ή αναδιάρθρωσης […]».

32 Προδήλως, ο σκοπός τον οποίο επιδιώκει το σημείο 12 των κατευθυντηρίων γραμμών είναι η αποτροπή δημιουργίας μη βιώσιμων επιχειρήσεων ή ζημιογόνων δραστηριοτήτων οι οποίες, από τη σύστασή τους, θα εξαρτώνταν από την κρατική ενίσχυση. Προς τούτο, η διευκρίνιση της δεύτερης περιόδου του εν λόγω σημείου αφορά ιδίως την περίπτωση μεταβιβάσεως των στοιχείων του ενεργητικού προϋφιστάμενου νομικού προσώπου σε άλλο νομικό πρόσωπο, νεοσυσταθέν ή προϋφιστάμενο. Στο πλαίσιο αυτό, η οικονομική οντότητα στην οποία ενσωματώθηκαν προσφάτως τα αποκτηθέντα στοιχεία ενεργητικού θα μπορούσε, ενδεχομένως, να χαρακτηρισθεί νέα επιχείρηση. Όσον αφορά το νομικό πρόσωπο το οποίο μεταβιβάζει στοιχεία ενεργητικού, ο σκοπός της πράξεως αυτής μπορεί να έγκειται ακριβώς στη διάσωσή του.

33 Εντούτοις, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η μνεία «για παράδειγμα», που περιλαμβάνεται στο σημείο 12 των κατευθυντηρίων γραμμών, υποδηλώνει ότι ο χαρακτηρισμός επιχειρήσεως ως «νέας» μπορεί να μην προκύπτει μόνον από την ανάληψη –εκ μέρους του δικαιούχου της ενισχύσεως– των στοιχείων του ενεργητικού άλλης επιχειρήσεως, αλλά και από τη μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού του δικαιούχου σε άλλη εταιρία, όπως, εν προκειμένω, η μεταβίβαση των στοιχείων του ενεργητικού της ACC Austria, θυγατρικής της ACC Compressors, στη Secop Austria.

34 Για τους ακόλουθους λόγους, η ερμηνεία αυτή πρέπει να απορριφθεί εν προκειμένω.

35 Κατά πρώτον, η ACC Compressors και η ACC Austria αποτελούσαν αρχικώς μέρος της ιδίας επιχειρήσεως, καθώς παρήγαγαν τα ίδια προϊόντα, σε δύο διαφορετικές μονάδες παραγωγής, αλλά υπό την ίδια οικονομική διεύθυνση. Κατά τη μεταβίβαση των παραγωγικών περιουσιακών στοιχείων της ACC Austria, η οποία άρχισε να ισχύει στις 11 Δεκεμβρίου 2013, ημερομηνία εκδόσεως της αποφάσεως για τη συγκέντρωση (βλ. σκέψεις 3 και 6 ανωτέρω), ο όγκος των δραστηριοτήτων της επιχειρήσεως αυτής ασφαλώς μειώθηκε, εφόσον δεν αποτελούσαν πλέον μέρος των δραστηριοτήτων αυτών όσες αντιστοιχούσαν στην εγκατεστημένη στην Αυστρία μονάδα παραγωγής. Πράγματι, η επιχείρηση στην οποία χορηγήθηκε η, εγκριθείσα στις 18 Δεκεμβρίου 2013, επίμαχη ενίσχυση δεν περιελάμβανε πλέον τα παραγωγικά περιουσιακά στοιχεία της ACC Compressors. Ωστόσο, η ACC Compressors διηύθυνε την επίμαχη επιχείρηση, τόσο πριν όσο και μετά την εν λόγω μεταβίβαση και, όπως αναγνώρισε η προσφεύγουσα στο σημείο 46 του δικογράφου της προσφυγής, συνέχιζε, μετά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, αν και σε μικρότερο βαθμό, την παραγωγή

και εμπορία των συμπιεστών, που αποτελούσαν την παραδοσιακή δραστηριότητα της ως άνω επιχειρήσεως. Συνεπώς, αντιθέτως προς όσα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, επρόκειτο για την ίδια επιχείρηση με αυτήν που κατασκεύαζε συμπιεστές από το 1960.

36 Κατά δεύτερον, η προτεινόμενη από την προσφεύγουσα ερμηνεία προσκρούει στον σκοπό του σημείου 12 των κατευθυντηρίων γραμμών, όπως εκτίθεται στη σκέψη 32 ανωτέρω. Πράγματι, στην περίπτωση μεταβιβάσεως στοιχείων ενεργητικού, για τον χαρακτηρισμό της «νεοσύστατης επιχειρήσεως» δεν έχει σημασία η οντότητα που αποτελείται από τις οικονομικές δραστηριότητες τις οποίες διατηρεί η μεταβιβάζουσα επιχείρηση, αλλά η οντότητα που αποτελείται από τις οικονομικές δραστηριότητες της διάδοχης εταιρίας, στην οποία ενσωματώθηκαν τα μεταβιβασθέντα στοιχεία ενεργητικού. Εξάλλου, είναι φυσικό και εύλογο για μια προβληματική επιχείρηση να μεταβιβάζει ορισμένα στοιχεία ενεργητικού και να επικεντρώνεται στον πυρήνα της δραστηριότητάς της, από γεωγραφικής ή τομεακής απόψεως, για να αυξήσει τις πιθανότητες οικονομικής αναδιαρθρώσεως. Πράγματι, το σημείο 39 των κατευθυντηρίων γραμμών προβλέπει ρητώς την πώληση στοιχείων του ενεργητικού ως μέτρο προλήψεως υπερβολικής στρεβλώσεως του ανταγωνισμού, στο πλαίσιο της εξετάσεως σχεδίου αναδιαρθρώσεως για τη χορήγηση ενισχύσεων αναδιαρθρώσεως. Αν η εν λόγω πώληση στοιχείων του ενεργητικού κατέληγε συστηματικώς στον αποκλεισμό της μεταβιβάζουσας επιχειρήσεως από τις ενισχύσεις αναδιαρθρώσεως, τούτο θα προσέκρουε στον γενικό σκοπό των κατευθυντηρίων γραμμών.

37 Η εκκρεμούσα για τα επίμαχα διπλώματα ευρεσιτεχνίας διαφορά μεταξύ της ACC Compressors και της Secop Austria δεν μπορεί να μεταβάλει την εκτίμηση αυτή.

38 Πράγματι, κατά την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, η Επιτροπή μπορούσε να λάβει υπόψη της μόνον την πραγματική και νομική κατάσταση της ACC Compressors ως είχε κατά την ημερομηνία εκδόσεως της εν λόγω αποφάσεως· ενδεχομένως να έπρεπε να λάβει υπόψη της την προβλέψιμη εξέλιξη της καταστάσεως αυτής εντός της περιόδου για την οποία χορηγήθηκε η ενίσχυση αναδιαρθρώσεως, ήτοι έξι μήνες (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω). Ωστόσο, όπως ορθώς διατείνεται η Επιτροπή, κατά την ημερομηνία της προσβαλλομένης αποφάσεως, η ACC Compressors χρησιμοποιούσε ακόμα τα επίμαχα διπλώματα ευρεσιτεχνίας για την κατασκευή των συμπιεστών, γεγονός το οποίο όφειλε να λάβει υπόψη, και δεν υπήρχε κανένα στοιχείο υπέρ του ότι η ως άνω κατάσταση θα άλλαζε εντός των επόμενων έξι μηνών.

39 Περαιτέρω, επισημαίνεται ότι η ύπαρξη διαφοράς για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά. Είναι αληθές ότι, αν η διαφορά για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας απέβαινε υπέρ της Secop Austria, θα υπήρχε το ενδεχόμενο η ACC Compressors να μη μπορούσε πλέον να χρησιμοποιεί τα επίμαχα διπλώματα ευρεσιτεχνίας και, κατά συνέπεια, θα έπρεπε να σταματήσει την παραγωγή σημαντικής κατηγορίας συμπιεστών, της λεγόμενης «Kappa». Πάντως, τούτο εξαρτάται επίσης από το κατά πόσον, κατόπιν τυχόν ήττας ενώπιον των δικαστηρίων, η ACC Compressors θα μπορούσε να λάβει άδεια εκμεταλλεύσεως των εν λόγω διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας. Επιπλέον, δεν μπορεί εκ προοιμίου να αποκλεισθεί ότι η ACC Compressors μπορεί να αντισταθμίσει την ενδεχόμενη παύση της δραστηριότητάς της στην παραγωγή συμπιεστών «Kappa» με την ανάπτυξη άλλων κατηγοριών συμπιεστών ή δραστηριοτήτων. Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να θεωρηθεί ότι δεν απέκειτο στην Επιτροπή να προεξοφλήσει την έκβαση της διαφοράς για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, η οποία εκκρεμούσε ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων κατά την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως, υποκαθιστώντας την εκτίμηση των αρμόδιων δικαστηρίων που έχουν επιληφθεί της εν λόγω διαφοράς με την εκτίμησή της.

40 Τέλος, πρέπει να απορριφθεί το προβληθέν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη της ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων, η ACC Compressors είχε αναφέρει ότι, στην περίπτωση κτήσεως των στοιχείων του ενεργητικού της ACC Austria από τη Secop Austria, δεν θα μπορούσε να εξακολουθήσει την κατασκευή συμπιεστών εφόσον δεν θα μπορούσε πλέον να χρησιμοποιεί τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας.

41 Πράγματι, με την απόφαση για τη συγκέντρωση, η Επιτροπή εξέτασε τα επιχειρήματα της ACC Compressors και διαπίστωσε ότι, λαμβανομένης, μεταξύ άλλων, υπόψη της υφιστάμενης μεταξύ των δύο μερών διαφοράς για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, δεν αποκλειόταν η σύναψη συμφωνίας μεταξύ των μερών αυτών για άδεια εκμεταλλεύσεως. Επομένως, η Επιτροπή είχε ήδη διαπιστώσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων, ότι όσα υποστήριζε η ACC Compressors περί της αδυναμίας της να εξακολουθήσει την παραγωγή των συμπιεστών ελλείψει αδείας εκμεταλλεύσεως των επίμαχων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ήσαν αβάσιμα ή, τουλάχιστον, υποθετικά.

42 Υπό τις περιστάσεις αυτές, τα ως άνω επιχειρήματα δεν αποτελούν καθοριστικής φύσεως πληροφοριακά στοιχεία για την εκτίμηση της ανταγωνιστικής σχέσεως μεταξύ της ACC Compressors και της Secop και επομένως δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν τα έλαβε υπόψη της στη διαδικασία περί κρατικών ενισχύσεων.

– Επί του ότι η επίμαχη ενίσχυση φέρεται απλώς να «αναβάλλει το αναπόφευκτο»

43 Δεύτερον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η επίμαχη ενίσχυση δεν έπρεπε να χορηγηθεί καθόσον απλώς «αναβάλλει το αναπόφευκτο», κατά την έννοια του σημείου 72 των κατευθυντηρίων γραμμών.

44 Το σημείο 72 των κατευθυντηρίων γραμμών έχει ως εξής:

«Κάθε ενίσχυση διάσωσης αποτελεί εφάπαξ ενέργεια, με κύριο στόχο τη συνέχιση της δραστηριότητας της επιχείρησης για περιορισμένο χρονικό διάστημα, στη διάρκεια του οποίου μπορούν να αξιολογηθούν οι προοπτικές της. Δεν πρέπει να επιτρέπονται οι επαναλαμβανόμενες ενισχύσεις διάσωσης, που διατηρούν απλώς το καθεστώς, αναβάλλουν το αναπόφευκτο και εν τω μεταξύ μεταθέτουν τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα σε άλλους αποτελεσματικότερους παραγωγούς ή σε άλλα κράτη μέλη. Ως εκ τούτου, ενίσχυση διάσωσης χορηγείται μόνον άπαξ (αρχή της “εφάπαξ” ενισχύσεως) […]».

45 Συνεπώς, στην οικονομία του συνόλου του σημείου 72 των κατευθυντηρίων γραμμών, το γεγονός ότι η ενίσχυση διασώσεως δεν πρέπει απλώς να χρησιμεύει για τη διατήρηση του statu quo και να αναβάλλει το αναπόφευκτο αναφέρεται, ως παράδειγμα, προς δικαιολόγηση της αρχής της εφάπαξ ενισχύσεως, η οποία κατοχυρώνεται στο σημείο 72. Επομένως, κατά τη λογική του σημείου αυτού, το γεγονός ότι ζητήθηκε δεύτερη ενίσχυση διασώσεως –εντός περιόδου δέκα ετών μετά τη χορήγηση της πρώτης ενισχύσεως διασώσεως– μπορεί να καταδεικνύει ότι η πρώτη ενίσχυση απλώς διατήρησε το status quo και ανέβαλε το αναπόφευκτο. Εν προκειμένω, αρκεί η παρατήρηση, αφενός, ότι σύμφωνα με τις διαπιστώσεις που περιλαμβάνονται στο σημείο 38 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τις οποίες δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα, η επίμαχη ενίσχυση είναι η πρώτη ενίσχυση διασώσεως που χορηγήθηκε στην ACC Compressors και, αφετέρου, ότι η προσφεύγουσα περιορίστηκε στη δήλωση ότι η επίμαχη ενίσχυση απλώς «[ανέβαλε] το αναπόφευκτο», χωρίς να στηρίξει την εν λόγω επιχειρηματολογία της. Τέλος, καθόσον η προσφεύγουσα στηρίζει το επιχείρημά της επί της διαφοράς για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας, διαπιστώθηκε ανωτέρω ότι η διαφορά αυτή δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά.

46 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα αυτό της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

– Επί της συνεκτιμήσεως των προβαλλομένων προγενέστερων ενισχύσεων

47 Τρίτον, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το σωρευτικό αποτέλεσμα της επίμαχης ενισχύσεως με τις παροχές που προβάλλεται ότι καταβλήθηκαν προηγουμένως μέσω της Cassa Integrazione. Κατά την προσφεύγουσα, η Cassa Integrazione είναι ταμείο επιδομάτων μερικής ανεργίας του οποίου τις παροχές η Επιτροπή θεωρεί ως κρατικές ενισχύσεις.

48 Το σημείο 23 των κατευθυντηρίων γραμμών έχει ως εξής:

«Όταν έχει χορηγηθεί προηγουμένως παράνομη ενίσχυση σε προβληματική επιχείρηση, σε σχέση με την οποία η Επιτροπή έχει εκδώσει αρνητική απόφαση με εντολή ανάκτησης, και δεν έχει λάβει χώρα αυτή η ανάκτηση σύμφωνα με το άρθρο 14 του [κανονισμού 659/1999], η αξιολόγηση κάθε ενισχύσεως διάσωσης ή και αναδιάρθρωσης, που θα χορηγηθεί στην ίδια επιχείρηση πρέπει να συνεκτιμά, πρώτον, το σωρευτικό αποτέλεσμα των παλαιών ενισχύσεων και των νέων ενισχύσεων και δεύτερον, το γεγονός ότι οι παλαιές ενισχύσεις δεν έχουν ανακτηθεί.»

49 Επομένως, επισημαίνεται ότι το σημείο 23 των κατευθυντηρίων γραμμών προβλέπει ρητώς συνεκτίμηση του σωρευτικού αποτελέσματος τυχόν προγενέστερων ενισχύσεων με τη νέα ενίσχυση διασώσεως ή αναδιαρθρώσεως μόνον για τις παράνομες ενισχύσεις, οι οποίες αποτελούν αντικείμενο αρνητικής αποφάσεως με εντολή ανακτήσεως που δεν έχει ακόμα εφαρμοστεί από το οικείο κράτος μέλος. Εξάλλου, βάσει της διατάξεως αυτής, η Επιτροπή ζήτησε από τις ιταλικές αρχές δήλωση ότι η ACC Compressors δεν έλαβε τέτοιες μη ανακτηθείσες ενισχύσεις (προσβαλλόμενη απόφαση, σκέψη 40).

50 Ωστόσο, συνομολογείται ότι οι παροχές που προβάλλεται ότι καταβλήθηκαν μέσω της Cassa Integrazione, τις οποίες η Επιτροπή ισχυρίζεται ότι δεν γνώριζε, δεν αποτέλεσαν αντικείμενο αρνητικής απαντήσεως εκ μέρους της Επιτροπής. Επομένως, το γράμμα των κατευθυντηρίων γραμμών και, ειδικότερα, το σημείο 23 δεν επέβαλαν στην Επιτροπή να συνεκτιμήσει τις προβαλλόμενες αυτές ενισχύσεις.

51 Ως προς το κατά πόσον επιβαλλόταν η συνεκτίμηση αυτή ελλείψει οποιασδήποτε συναφούς υποχρεώσεως ρητώς μνημονευόμενης στις κατευθυντήριες γραμμές, επισημαίνεται ότι οι ιδιαιτερότητες των ενισχύσεων διασώσεως δεν επιτρέπουν τη συνεκτίμηση του σωρευτικού αποτελέσματος προηγούμενων ενισχύσεων για τις οποίες δεν γίνεται λόγος στο σημείο 23 των κατευθυντηρίων γραμμών. Συγκεκριμένα, το σημείο 15 των κατευθυντηρίων γραμμών ορίζει ως εξής τις ενισχύσεις διασώσεως:

«Οι ενισχύσεις διάσωσης αποτελούν από τη φύση τους προσωρινή και ανακλητή συνδρομή. Κύριος στόχος τους είναι να επιτρέπουν σε προβληματική επιχείρηση να συνεχίσει τις δραστηριότητές της για το διάστημα που απαιτείται για την επεξεργασία σχεδίου αναδιάρθρωσης ή εκκαθάρισης. Η γενική αρχή είναι ότι η ενίσχυση διάσωσης επιτρέπει να υποστηριχθεί προσωρινά μία εταιρεία που αντιμετωπίζει σημαντική επιδείνωση της οικονομικής της κατάστασης η οποία χαρακτηρίζεται από οξεία κρίση ρευστότητας ή από τεχνική αφερεγγυότητα. Αυτή η προσωρινή υποστήριξη πρέπει να παρέχει χρόνο ικανό για την ανάλυση των συνθηκών που δημιούργησαν τις δυσκολίες και την ανάπτυξη κατάλληλου σχεδίου για την αντιμετώπισή τους. Επιπλέον, η ενίσχυση διάσωσης πρέπει να περιορίζεται στο ελάχιστο απαραίτητο. Με άλλα λόγια, η ενίσχυση διάσωσης προσφέρει μία σύντομη ανάπαυλα σε προβληματική επιχείρηση, η οποία δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες. Η ενίσχυση πρέπει να συνίσταται σε ενίσχυση ρευστότητας υπό τη μορφή εγγυήσεων δανείου ή χορήγησης δανείου, με επιτόκια ανάλογα με εκείνα που ισχύουν για τα δάνεια σε υγιείς επιχειρήσεις και ιδιαίτερα με τα επιτόκια αναφοράς που ορίζει η Επιτροπή. Διαρθρωτικά μέτρα τα οποία δεν απαιτούν άμεση δράση, όπως η αναπόφευκτη και αυτόματη συμμετοχή του κράτους στα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης, δεν μπορούν να χρηματοδοτηθούν με ενίσχυση διάσωσης.»

52 Από τον ορισμό αυτό προκύπτει ότι, τόσο από τον περιορισμό των επιλέξιμων μέτρων (εγγυήσεις δανείων ή δάνεια) όσο και από τον προσωρινό και ανακλητό χαρακτήρα τους (τέλος της εγγυήσεως και αποπληρωμή του δανείου το αργότερο σε έξι μήνες, υπό την επιφύλαξη υποβολής, μετά την προθεσμία αυτή, σχεδίου αναδιαρθρώσεως ή εκκαθαρίσεως), καθώς και από τον περιορισμό τους μόνον στα μέτρα που είναι αναγκαία για την προσωρινή επιβίωση της οικείας επιχειρήσεως, οι ενισχύσεις διασώσεως, όπως η επίμαχη ενίσχυση, έχουν πολύ περιορισμένα αποτελέσματα στην εσωτερική αγορά, όπως ορθώς διατείνεται η Επιτροπή. Τα περιορισμένα αυτά αποτελέσματα, από κοινού με τον επείγοντα χαρακτήρα των ενισχύσεων διασώσεως, δικαιολογούν την εξέτασή τους εκ

μέρους της Επιτροπής συνήθως με απλουστευμένη διαδικασία, σύμφωνα με το σημείο 30 των κατευθυντηρίων γραμμών, η οποία προσπαθεί να εκδώσει απόφαση εντός προθεσμίας ενός μηνός, αν οι ενισχύσεις πληρούν ορισμένα κριτήρια. Ωστόσο, η συνεκτίμηση του σωρευτικού αποτελέσματος κάθε τυχόν παράνομης προηγούμενης ενισχύσεως, καθιστά αδύνατη την τήρηση της προθεσμίας αυτής και, επομένως, δεν συνάδει με τον επείγοντα χαρακτήρα της εξετάσεως αυτής και τις περιορισμένες επιπτώσεις των εν λόγω ενισχύσεων επί του ανταγωνισμού.

53 Επιπλέον, συνεκτίμηση προηγούμενων ενισχύσεων πλην όσων καθορίζονται στο σημείο 23 των κατευθυντηρίων γραμμών –οι οποίες αποτέλεσαν ήδη αντικείμενο αρνητικής απαντήσεως της Επιτροπής– θα υποχρέωνε την Επιτροπή να προβεί, παρεμπιπτόντως, σε εξέταση των εν λόγω προηγουμένων ενισχύσεων, των οποίων ο χαρακτηρισμός ως ενισχύσεων και ως παράνομων ενισχύσεων μπορεί να είναι αντικείμενο διαφωνίας μεταξύ της Επιτροπής και του οικείου κράτους μέλους και, ενδεχομένως, πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο χωριστής διαδικασίας και αποφάσεως. Τούτο μπορεί να καταλήξει, in fine, είτε σε μη χορήγηση ενισχύσεως διασώσεως, βάσει επιφανειακής εξετάσεως των προηγούμενων ενισχύσεων, ενώ οι ενισχύσεις αυτές μπορεί να αποδειχθεί μεταγενέστερα ότι είναι νόμιμες ή ότι δεν συνιστούν ενισχύσεις, είτε σε αδικαιολόγητη καθυστέρηση εκδόσεως της αποφάσεως περί της ενισχύσεως διασώσεως. Επομένως, προκύπτει ότι και ο ως άνω τρόπος διεξαγωγής της διαδικασίας δεν συνάδει με τις απαιτήσεις που απορρέουν από την αρχή της ασφάλειας δικαίου.

54 Για τους λόγους αυτούς, κρίνεται ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούται να συνεκτιμήσει το σωρευτικό αποτέλεσμα των προβαλλομένων προηγούμενων ενισχύσεων και της ενισχύσεως διασώσεως, πέραν των περιπτώσεων για τις οποίες γίνεται λόγος στο σημείο 23 των κατευθυντηρίων γραμμών.

55 Επομένως, το εν λόγω επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Επί της συνεκτιμήσεως της πρακτικής πωλήσεων με ζημία την οποία φέρεται να εφάρμοζε η ACC Compressors

56 Τέταρτον, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη της τον κίνδυνο ότι η επίμαχη ενίσχυση μπορεί να επέτρεπε στην ACC Compressors τη συνέχιση της πολιτικής της πωλήσεων με ζημία την οποία εφάρμοζε από το 2013.

57 Συναφώς, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα απλώς προβάλλει τη φερομένη ως πολιτική πωλήσεων με ζημία της ACC Compressors, χωρίς να προσκομίζει καμία διευκρίνιση ή απόδειξη δυνάμενη να στηρίξει το επιχείρημα αυτό. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το εν λόγω επιχείρημα της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί.

– Επί των υπολογισμών που προσκόμισε η Επιτροπή

58 Πέμπτον, η προσφεύγουσα, με το δικόγραφο της προσφυγής, διατείνεται ότι οι προσκομισθέντες από την Επιτροπή υπολογισμοί στο πλαίσιο της εκτιμήσεως του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά ήσαν ανακριβείς και δεν μπορούσε να τους κατανοήσει, εφόσον δεν είχε πρόσβαση στον φάκελο.

59 Δεδομένου ότι, με την απάντησή της στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα παραιτήθηκε της αιτιάσεως αυτής, λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων που προσκόμισε η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, παρέλκει η κρίση επί του σημείου αυτού.

60 Δεδομένου ότι πρέπει να απορριφθούν όλες οι αιτιάσεις που προβλήθηκαν με το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, τα σκέλη του λόγου αυτού πρέπει να απορριφθούν στο σύνολό τους.

Επί του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου, το οποίο αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

61 Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι δεν είχε την ευκαιρία να παρουσιάσει την άποψή της στο πλαίσιο της διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων, η οποία κινήθηκε υπέρ της ACC Compressors, για να αντιταχθεί στη χορήγηση της επίμαχης ενισχύσεως στην ACC Compressors, ενδεχομένως στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας έρευνας. Αντιθέτως, η ACC Compressors είχε την ευκαιρία, στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων, να αντιταχθεί στην εξαγορά των στοιχείων του ενεργητικού της ACC Austria από τη Secop Austria. Κατά την προσφεύγουσα, πρόκειται για παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, εφόσον η ανταγωνιστική σχέση μεταξύ του ομίλου ACC και του ομίλου Secop έπρεπε να εξεταστεί στις δύο διαδικασίες.

62 Κατά πάγια νομολογία, η γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως, ως γενική αρχή του δικαίου της Ένωσης, επιβάλλει να μην επιφυλάσσεται σε παρόμοιες καταστάσεις διαφορετική μεταχείριση ούτε σε διαφορετικές καταστάσεις όμοια μεταχείριση, εκτός αν η μεταχείριση αυτή δικαιολογείται αντικειμενικώς (βλ. απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, Arcelor Atlantique et Lorraine κ.λπ., C-127/07, Συλλογή, EU:C:2008:728, σκέψη 23 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

63 Συναφώς, πρώτον, διαπιστώνεται ότι, τόσο στο πλαίσιο της διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων όσο και στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων, οι ανταγωνιστές των οικείων επιχειρήσεων δεν μετέχουν αυτοδικαίως στη διαδικασία, ιδίως δε στο πλαίσιο του πρώτου σταδίου της διαδικασίας, κατά το οποίο η Επιτροπή προβαίνει σε προκαταρκτική εκτίμηση είτε της επίμαχης ενισχύσεως είτε της κοινοποιηθείσας συγκεντρώσεως.

64 Πράγματι, πρώτον, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, κατά πάγια νομολογία, πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ, από τη μία πλευρά, της προκαταρκτικής φάσεως εξετάσεως των ενισχύσεων που καθιερώνει το άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, η οποία έχει ως μοναδικό σκοπό να δώσει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη ως προς το αν η συγκεκριμένη ενίσχυση συμβιβάζεται εν όλω ή εν μέρει με την εσωτερική αγορά, και, από την άλλη πλευρά, της φάσεως εξετάσεως την οποία προβλέπει η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου. Μόνο στο πλαίσιο του σταδίου αυτού, που αποσκοπεί στην πλήρη ενημέρωση της Επιτροπής επί του συνόλου των στοιχείων της υποθέσεως, προβλέπει η Συνθήκη ΛΕΕ υποχρέωση της Επιτροπής να ζητήσει από τους ενδιαφερομένους να διατυπώσουν τις παρατηρήσεις τους (αποφάσεις Cook κατά Επιτροπής, σκέψη 24 ανωτέρω, EU:C:1993:197, σκέψη 22· Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 23 ανωτέρω, EU:C:1998:154, σκέψη 38, και της 13ης Δεκεμβρίου 2005, Επιτροπή κατά Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, C-78/03 P, Συλλογή, EU:C:2005:761, σκέψη 34). Συνεπώς, οι ενδιαφερόμενοι, πλην του οικείου κράτους μέλους, περιλαμβανομένων των ανταγωνιστών του δικαιούχου της ενισχύσεως, όπως εν προκειμένω η προσφεύγουσα, δεν έχουν κανένα δικαίωμα συμμετοχής στη διαδικασία στο προκαταρκτικό στάδιο της έρευνας.

65 Δεύτερον, στον τομέα των συγκεντρώσεων, το άρθρο 18, παράγραφος 4, του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2004, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 24, σ. 1, στο εξής: κανονισμός περί συγκεντρώσεων), το οποίο διευκρινίζεται από το άρθρο 11, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού του (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 133, σ. 1), προβλέπει ότι η Επιτροπή μπορεί να προβαίνει –αυτεπαγγέλτως– σε ακρόαση φυσικών ή νομικών προσώπων πλην των κοινοποιούντων και των λοιπών εμπλεκομένων στη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση, αλλά υποχρεούται προς τούτο μόνον υπό τη διττή προϋπόθεση ότι τα εν λόγω πρόσωπα έχουν εύλογο συμφέρον και υποβάλλουν σχετική αίτηση (βλ., συναφώς, απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 1997, Kaysersberg κατά Επιτροπής, T-290/94, Συλλογή, EU:T:1997:186, σκέψεις 108 και 109).

66 Δεύτερον, αντιθέτως, επισημαίνεται ότι η θέση της ACC Compressors στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων δεν ήταν μόνον η θέση ανταγωνίστριας επιχειρήσεως της Secop Austria ως επιχειρήσεως κοινοποιούσας τη συγκέντρωση, αλλά επίσης η θέση «άλλου ενδιαφερόμενου μέρους», κατά την έννοια του άρθρου 11, στοιχείο β′, του κανονισμού 802/2004, καθόσον, ως μητρική εταιρία της ACC Austria της οποίας έπρεπε να πωληθεί το σύνολο των στοιχείων του ενεργητικού, έπρεπε να εξομοιωθεί με τον πωλητή των εν λόγω στοιχείων του ενεργητικού και, επομένως, είχε την ιδιότητα μέρους στη σχεδιαζόμενη συγκέντρωση. Αντιθέτως όμως προς τους ανταγωνιστές, σύμφωνα με το άρθρο 18, παράγραφος 1, in fine, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις, οι ενδιαφερόμενοι έχουν δικαίωμα παρουσιάσεως της απόψεώς τους σε όλα τα στάδια της διαδικασίας, περιλαμβανομένου του προκαταρκτικού σταδίου (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 24ης Μαρτίου 1994, Air France κατά Επιτροπής, T-3/93, Συλλογή, EU:T:1994:36, σκέψη 81, και της 20ής Νοεμβρίου 2002, Lagardère και Canal+ κατά Επιτροπής, T-251/00, Συλλογή, EU:T:2002:278, σκέψεις 93 και 94).

67 Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι η κατάσταση της προσφεύγουσας, στο πλαίσιο της διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, διαφέρει από την κατάσταση της ACC Compressors στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων που κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως για τη συγκέντρωση, εφόσον η ACC Compressors είχε δικαίωμα ακροάσεως πριν από την έκδοση της τελευταίας αυτής αποφάσεως. Κατά συνέπεια, το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έδωσε, πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην προσφεύγουσα την ευκαιρία να προβάλει την άποψή της δεν συνιστά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

68 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως και, κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος στο σύνολό του.

Επί του πρώτου και του τρίτου λόγου όπως αναδιατυπώθηκαν, οι οποίοι αφορούν ελλιπή εξέταση και πλάνη εκτιμήσεως

69 Συναφώς, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη πληροφορίες περιλαμβανόμενες στην απόφαση για τη συγκέντρωση (βλ. σκέψη 6 ανωτέρω), που είναι ωστόσο λυσιτελείς και ουσιώδεις για την εκτίμηση του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά, και περιορίσθηκε συναφώς σε πληροφορίες των ιταλικών αρχών και της ACC Compressors ως δικαιούχου της ενισχύσεως. Ειδικότερα, η Επιτροπή όφειλε να λάβει υπόψη της ότι η ACC Compressors είχε αναφέρει, στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων, ότι, εάν δεν λάβει άδεια εκμεταλλεύσεως των επίμαχων διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, δεν θα είναι πλέον σε θέση να εξακολουθήσει τις δραστηριότητές της στην αγορά των συμπιεστών για ψυκτικό εξοπλισμό που προορίζονται για συσκευές οικιακής χρήσεως (βλ. σκέψη 40 ανωτέρω).

70 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

71 Προκαταρκτικώς, επισημαίνεται ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί τα προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα στο πλαίσιο του πρώτου λόγου πραγματικά περιστατικά, ήτοι το ότι δεν έλαβε υπόψη της, στην υπό κρίση υπόθεση στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, πληροφορίες που είχε συλλέξει στο πλαίσιο της διαδικασίας η οποία κατέληξε στην έκδοση της αποφάσεως για τη συγκέντρωση. Συνεπώς, οι διάδικοι διαφωνούν μόνον ως προς δύο ζητήματα, ήτοι, αφενός, κατά πόσον η Επιτροπή είχε το δικαίωμα (και μάλιστα την υποχρέωση) να λάβει υπόψη της τις εν λόγω πληροφορίες και, αφετέρου, αν οι πληροφορίες αυτές ασκούν επιρροή για την εκτίμηση του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά.

Επί του περιεχομένου της υποχρεώσεως εξετάσεως της Επιτροπής στο πλαίσιο του προκαταρκτικού σταδίου της έρευνας

72 Εφόσον ο πρώτος λόγος, όπως αναδιατυπώθηκε, αφορά ελλιπή εξέταση, πρέπει, καταρχάς, να οριοθετηθεί το περιεχόμενο της υποχρεώσεως εξετάσεως της Επιτροπής στο πλαίσιο του προκαταρκτικού σταδίου της έρευνας.

73 Όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 64 ανωτέρω, το προκαταρκτικό στάδιο της έρευνας των ενισχύσεων, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 108, παράγραφος 3, ΣΛΕΕ, έχει ως μοναδικό σκοπό να δώσει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη ως προς το αν συμβιβάζονται εν όλω ή εν μέρει με τη Συνθήκη τα σχέδια ενισχύσεων που της κοινοποιούνται.

74 Από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι το κράτος που ζητεί, κατά παρέκκλιση των κανόνων της Συνθήκης, την έγκριση νέων ή τροποποιημένων ενισχύσεων, υπέχει την υποχρέωση, σύμφωνα με το απορρέον από το άρθρο 10 ΕΚ καθήκοντος συνεργασίας με την Επιτροπή, να παράσχει όλα εκείνα τα στοιχεία βάσει των οποίων το θεσμικό αυτό όργανο θα μπορέσει να εξακριβώσει αν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εγκρίσεως της παρεκκλίσεως (αποφάσεις της 28ης Απριλίου 1993, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-364/90, Συλλογή, EU:C:1993:157, σκέψη 20· της 6ης Απριλίου 2006, Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke κατά Επιτροπής, T-17/03, Συλλογή, EU:T:2006:109, σκέψη 48, και της 12ης Σεπτεμβρίου 2007, Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες κατά Επιτροπής, T-68/03, Συλλογή, EU:T:2007:253, σκέψη 36).

75 Εξάλλου, οι προαναφερθείσες διαδικαστικές υποχρεώσεις επαναλαμβάνονται και διευκρινίζονται, όσον αφορά την προκαταρκτική διαδικασία, στο άρθρο 2, παράγραφος 2, και στο άρθρο 5, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 659/1999.

76 Επομένως, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής διαδικασίας έρευνας, η Επιτροπή μπορεί κατ' αρχήν να αρκεστεί στα προσκομισθέντα από το εν λόγω κράτος μέλος στοιχεία –ενδεχομένως, κατόπιν συμπληρωματικής αιτήσεως εκ μέρους της Επιτροπής (απόφαση της 15ης Ιουνίου 2005, Regione autonoma della Sardegna κατά Επιτροπής, T-171/02, Συλλογή, EU:T:2005:219, σκέψεις 40 και 41)– και δεν υποχρεούται να προβεί ιδία πρωτοβουλία στην εξέταση όλων των πραγματικών περιστατικών, εάν βάσει των προσκομισθεισών από το κοινοποιούν κράτος μέλος πληροφοριών μπορεί να σχηματίσει την πεποίθηση, μετά από μια πρώτη εξέταση, είτε ότι το επίμαχο μέτρο δεν συνιστά ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ είτε, αν χαρακτηρισθεί ενίσχυση, ότι συνάδει με την εσωτερική αγορά (βλ. παρατεθείσα στη σκέψη 23 ανωτέρω νομολογία).

77 Περαιτέρω, αν, στη συνέχεια, προκύψει ότι οι προσκομισθείσες από το οικείο κράτος μέλος πληροφορίες ήσαν ελλιπείς ή εσφαλμένες επί ουσιωδών σημείων, σε βαθμό που να διακυβεύεται η εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά το συμβατό με την εσωτερική αγορά της ενισχύσεως όπως αυτή ετέθη πράγματι σε εφαρμογή, πρόκειται για νέα μη κοινοποιηθείσα ενίσχυση και, ως εκ τούτου, παράνομη κατά την έννοια του άρθρου 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 659/1999, όπερ δικαιολογεί την κίνηση νέας διαδικασίας εκ μέρους της Επιτροπής (βλ., συναφώς, απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2011, Regione autonoma della Sardegna κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-394/08, T-408/08, T-453/08 και T-454/08, Συλλογή, EU:T:2011:493, σκέψεις 177 έως 180).

78 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τα εκτεθέντα στις σκέψεις 37 και 39 ανωτέρω στοιχεία, το γεγονός ότι εκκρεμεί ένδικη διαφορά για τα επίμαχα διπλώματα ευρεσιτεχνίας μεταξύ της ACC Compressors και της Secop Austria δεν μπορεί να ασκεί επιρροή στο αποτέλεσμα της εκτιμήσεως του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν είχε καμία υποχρέωση να συνεκτιμήσει όσα υποστήριξε συναφώς η ACC Compressors στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων.

Επί της απαγορεύσεως για την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς τις συλλεγείσες σε διαδικασία περί συγκεντρώσεων πληροφορίες

79 Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις, οι συλλεγείσες κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού πληροφορίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν μόνον για τον επιδιωκόμενο με την αίτηση παροχής πληροφοριών σκοπό, τον έλεγχο ή την ακρόαση.

80 Η διάταξη αυτή απαγόρευε κατ' αρχήν στην Επιτροπή να χρησιμοποιήσει, στο πλαίσιο της διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων, τις πληροφορίες που της διαβιβάσθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων.

81 Πάντως, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η νομολογία του Δικαστηρίου περιόρισε το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 17 του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις καθόσον, όταν η Επιτροπή λάβει παρεμπιπτόντως γνώση ορισμένων πληροφοριών κατά τη διάρκεια διαδικασίας στον τομέα του δικαίου του ανταγωνισμού, και στην περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω πληροφορίες αναφέρουν την ύπαρξη παραβιάσεως διαπραχθείσας κατά λοιπών κανόνων ανταγωνισμού, μπορεί να κινήσει δεύτερη διαδικασία για να ελέγξει την ακρίβεια των ως άνω πληροφοριών ή να τις συμπληρώσει, ιδίως ζητώντας τα ίδια έγγραφα και χρησιμοποιώντας τα ως αποδεικτικά στοιχεία.

82 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, μολονότι οι συλλεγείσες κατ' εφαρμογήν του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις πληροφορίες δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν απευθείας ως αποδεικτικά μέσα σε διαδικασία μη διεπόμενη από τον κανονισμό αυτόν, οι πληροφορίες αυτές συνιστούν εντούτοις ενδείξεις οι οποίες μπορούν, κατά περίπτωση, να ληφθούν υπόψη για να δικαιολογήσουν την κίνηση διαδικασίας με άλλη νομική βάση (βλ. κατ' αναλογίαν, για την περίπτωση χρησιμοποιήσεως από εθνική αρχή ανταγωνισμού πληροφοριών συλλεγεισών στο πλαίσιο διαδικασίας περί συμπράξεων στο επίπεδο της Ένωσης, αποφάσεις της 17ης Οκτωβρίου 1989, Dow Benelux κατά Επιτροπής, 85/87, Συλλογή, EU:C:1989:379, σκέψεις 18 έως 20, και της 16ης Ιουλίου 1992, Asociación Española de Banca Privada κ.λπ., C-67/91, Συλλογή, EU:C:1992:330, σκέψεις 39 και 55).

83 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα δεν προσάπτει στην Επιτροπή ότι δεν κίνησε διαδικασία περί κρατικών ενισχύσεων βάσει πληροφοριών συλλεγεισών στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων, αλλά της προσάπτει ότι δεν έλαβε υπόψη της τις πληροφορίες αυτές στο πλαίσιο της ήδη εν εξελίξει διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων. Συνεπώς, διαπιστώνεται ότι, κατ' εφαρμογήν της παρατεθείσας στη σκέψη 82 ανωτέρω νομολογίας, η Επιτροπή είχε τουλάχιστον το δικαίωμα, στο πλαίσιο της διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων, να ζητήσει την προσκόμιση πληροφοριών ή εγγράφων των οποίων είχε λάβει γνώση στο πλαίσιο της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων, αν οι εν λόγω πληροφορίες ή τα εν λόγω έγγραφα ασκούσαν επιρροή για την εξέταση της επίμαχης ενισχύσεως.

84 Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, βάσει διαφόρων αποφάσεων των δικαστηρίων της Ένωσης, μπορεί να γίνει παρέκκλιση από την απαγόρευση που προβλέπεται στο άρθρο 17, παράγραφος 1, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις εάν υφίσταται συνάφεια μεταξύ διαφόρων κινηθεισών ενώπιον της Επιτροπής διαδικασιών. Εν προκειμένω, η αναδιάρθρωση του ομίλου HCH και η πώληση των στοιχείων του ενεργητικού της πρώην εταιρίας ACC Austria, καθώς και οι επελθούσες για την ACC Compressors επιπτώσεις συνιστούν τέτοιου είδους συνάφεια μεταξύ της διαδικασίας περί συγκεντρώσεων και της διαδικασίας περί κρατικών ενισχύσεων.

85 Βάσει αυτού, κατά τη νομολογία, η Επιτροπή οφείλει, για λόγους αρχής, να πράττει παν το δυνατόν για να αποφεύγονται οι ασυνέπειες που μπορεί να προκύψουν κατά την εφαρμογή των διαφόρων διατάξεων του δικαίου της Ένωσης. Η ως άνω υποχρέωση της Επιτροπής να σέβεται τη συνοχή που υφίσταται μεταξύ των σχετικών με τις κρατικές ενισχύσεις διατάξεων της Συνθήκης και άλλων διατάξεων της Συνθήκης επιβάλλεται όλως ιδιαιτέρως στην περίπτωση όπου οι άλλες αυτές διατάξεις

αποσκοπούν επίσης στην επικράτηση ενός ανταγωνισμού χωρίς στρεβλώσεις εντός της εσωτερικής αγοράς (βλ. απόφαση της 31ης Ιανουαρίου 2001, RJB Mining κατά Επιτροπής, T-156/98, Συλλογή, EU:T:2001:29, σκέψη 112 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

86 Επομένως, μεταξύ άλλων, εκδίδοντας απόφαση περί του συμβατού ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά, η Επιτροπή δεν μπορεί να αγνοεί τον κίνδυνο επηρεασμού του ανταγωνισμού στην εσωτερική αγορά από ορισμένους επιχειρηματίες (απόφαση RJB Mining κατά Επιτροπής, σκέψη 85 ανωτέρω, EU:T:2001:29, σκέψη 113). Κατ' αναλογίαν, πρέπει να θεωρηθεί ότι, εκδίδοντας απόφαση περί του συμβατού ενισχύσεως, η Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει υπόψη της τις συνέπειες συγκεντρώσεως την οποία εξετάζει στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας, καθόσον οι περιστάσεις της συγκεντρώσεως αυτής δύνανται να επηρεάσουν την εκτίμηση του επηρεασμού του ανταγωνισμού που μπορεί να προκύψει από την επίμαχη ενίσχυση. Ενδεχομένως, στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή μπορεί να απευθύνει ερώτηση στο οικείο κράτος μέλος, ώστε να περιλάβει τις εν λόγω πληροφορίες στη διαδικασία περί κρατικών ενισχύσεων.

87 Ωστόσο, δεδομένου ότι η διαφορά για τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας δεν ασκεί επιρροή για την εκτίμηση του συμβατού της επίμαχης ενισχύσεως με την εσωτερική αγορά (βλ. σκέψεις 37 και 39 ανωτέρω), τέτοιου είδους υποχρέωση δεν υφίσταται εν προκειμένω.

88 Επομένως, ο πρώτος και ο τρίτος λόγος, όπως αναδιατυπώθηκαν, πρέπει να απορριφθούν.

89 Δεδομένου ότι όλοι οι λόγοι ακυρώσεως της προσφεύγουσας απορρίφθηκαν, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

90 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει τη Secop GmbH στα δικαστικά έξοδα.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Μαρτίου 2016.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 1

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 3

Σκεπτικό 3

Επί του δευτέρου λόγου, ο οποίος αφορά παραβίαση των Συνθηκών 4

Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους του δευτέρου λόγου, τα οποία αφορούν παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΣΛΕΕ και του άρθρου 108, παράγραφοι 2 και 3, ΣΛΕΕ 4

– Υπόμνηση της σχετικής νομολογίας 4

– Επί της προβαλλόμενης ιδιότητας της ACC Compressors ως νέας επιχειρήσεως 6

– Επί του ότι η επίμαχη ενίσχυση φέρεται απλώς να «αναβάλλει το αναπόφευκτο» 8

– Επί της συνεκτιμήσεως των προβαλλομένων προγενέστερων ενισχύσεων 8

– Επί της συνεκτιμήσεως της πρακτικής πωλήσεων με ζημία την οποία φέρεται να εφάρμοζε η ACC Compressors 10

– Επί των υπολογισμών που προσκόμισε η Επιτροπή 10

Επί του τρίτου σκέλους του δεύτερου λόγου, το οποίο αφορά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως 11

Επί του πρώτου και του τρίτου λόγου όπως αναδιατυπώθηκαν, οι οποίοι αφορούν ελλιπή εξέταση και πλάνη εκτιμήσεως 12

Επί του περιεχομένου της υποχρεώσεως εξετάσεως της Επιτροπής στο πλαίσιο του προκαταρκτικού σταδίου της έρευνας 13

Επί της απαγορεύσεως για την Επιτροπή να χρησιμοποιήσει για άλλους σκοπούς τις συλλεγείσες σε διαδικασία περί συγκεντρώσεων πληροφορίες 14

Επί των δικαστικών εξόδων 15